

آشنایی با هومیوپاتی

An Introduction to Homeopathy

Fatemeh Ebrahimi Sani, MD.
E-mail: farajim@mums.ac.ir

نویسنده مسئول:
دکتر فاطمه ابراهیمی ثانی

رئیس انجمن هومیوپاتی شاخه خراسان، مشهد، ایران

بر طبق بررسی‌ها حدود ۴۰٪ از مردم فرانسه از پزشکی هومیوپاتی استفاده می‌کنند و ۳۹٪ از پزشکان فرانسوی آن را تجویز می‌کنند.^۲ در فرانسه بیشترین دارویی که در سرماخوردگی و آنفلوانزا مصرف می‌شود یک داروی هومیوپاتی است. بر اساس مطالعه انجام شده در انگلستان در سال ۱۹۸۶، ۴۲٪ از پزشکان بریتانیایی بیماران را به پزشک هومیوپات ارجاع می‌دهند.^۳

هومیوپاتی در زبان فارسی «مشابه‌درمانی» ترجمه شده است. در هومیوپاتی رویکرد تشخیصی و درمانی پزشک بر پیدا کردن اختلالی متمرکز است که در سیستم روانی-عصبی-غددی-ایمنی (PNEI) بیمار به وجود آمده است و موجب بروز علائمی در ارگان‌های مختلف بدن وی شده است. بر همین مبنا تمام علائم بیمار به صورت یکپارچه توسط پزشک هومیوپات بررسی می‌شود. در حقیقت با

هومیوپاتی به‌عنوان یکی از روش‌های درمانی در حیطه طب مکمل گسترش زیادی در دنیای امروز داشته است. هم‌اکنون از هومیوپاتی به‌عنوان یکی از روش‌های اصلی در درمان بیماری‌های حاد و مزمن در سیستم درمانی بسیاری از کشورهای پیشرفته جهان همچون انگلستان، کانادا، ایالات متحده و فرانسه استفاده می‌شود و دارای مراحل آموزش آکادمیک است.^۱

سازمان جهانی بهداشت در کتابی تحت عنوان "راهدرد طب سنتی ۲۰۰۲-۲۰۰۵" به تفصیل راجع به جایگاه هومیوپاتی در سیستم پزشکی کشورهای مختلف توضیح داده است.^۱ طبق اعلام سازمان جهانی بهداشت، هومیوپاتی دومین سیستم پزشکی است که به صورت جهانی استفاده می‌شود و سالانه بالغ بر یک میلیارد دلار برای این شیوه درمانی هزینه می‌گردد.

هیچ دارویی وارد فارماکوپه هومیوپاتی نمی‌شود مگر این که ابتدا گزارشهای سم‌شناسی مربوط به آن دارو بررسی شده و علاوه بر آن در شرایط امن بر روی افراد سالم واجد شرایط آزمایش شود.

داروهای هومیوپاتی: داروهای هومیوپاتی منشأ طبیعی دارند. بیش از ۷۰ درصد داروهای هومیوپاتی منشأ گیاهی، حدود ۲۰ درصد منشأ معدنی (کلسیم، فسفر، روی و ...) و حدود ۱۰ درصد منشأ جانوری (شیر، ترشحات جانوری و ...) دارند. در هومیوپاتی، داروها را به شیوه خاصی رقیق و توانمند می‌کنند. تحقیقات معتبر انجام شده بر روی سلول‌های بدن نشان می‌دهند که داروهای فوق رقیق هومیوپاتی می‌توانند باعث بروز تغییر در واکنش‌های سلولی شوند.^۴

کاربرد بالینی: هومیوپاتی به عنوان یک روش جایگزین در درمان بیماری‌های حاد نظیر سرماخوردگی، آنفلوآنزا، تروماها و بیماری‌های مزمن نظیر آرتروزها و بیماری‌های خودایمنی مطرح است.^۲ با این حال به دلیل عدم اطلاع بیماران در ایران، این پتانسیل نادیده گرفته شده است. این در حالی است که بسیاری از بیماری‌های ویروسی نظیر سرماخوردگی‌ها را می‌توان به راحتی و به سرعت با داروهای کم‌عارضه هومیوپاتی مدیریت و درمان نمود.

بیمار به عنوان یک سیستم برخورد می‌شود و هدف از تجویز دارو نیز ایجاد تحریک بر روی سیستم PNEI در جهت متعادل‌سازی عملکرد آن می‌باشد.

اساسی‌ترین و بنیادی‌ترین اصل در هومیوپاتی مشابهت است که در واژه آن نیز نهفته است. واژه هومیوپاتی ترکیبی است از دو واژه یونانی Homosis به معنای مشابه و Pathosis به معنای حزن، اندوه و بیماری. معنای آن این است که یک بیماری با علائم X می‌تواند با ماده‌ای که همان علائم X را در فرد سالم ایجاد می‌کند، درمان شود. به عنوان مثال دیگوکسین یکی از داروهای پرمصرف در درمان بیماران مبتلا به نارسایی قلبی است و در مسمومیت با آن اختلال در شبکه هدایتی قلب رخ می‌دهد. به همین جهت در بیمار مبتلا به نارسایی قلب که دچار اختلال در شبکه هدایتی قلب می‌باشد، دیگوکسین در دوز پایین مصرف می‌شود و سبب بهبودی در شبکه هدایتی قلب می‌شود.

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۲۰ امتیاز دهید.

کد این مقاله: ۶۳۱۴

شماره پیامک مجله: ۳۰۰۷۸۳۸

نحوه امتیازدهی: امتیاز-شماره مقاله

نمونه صحیح امتیازدهی (چنانچه امتیاز شما ۲۰ باشد): ۲۰-۶۳۱۴

Reference:

1. World Health Organization (WHO). WHO Traditional Medicine Strategy 2002-2005. Geneva, Switzerland: WHO Press; 2002.
2. Ullman D. The Present Status of Homeopathy Internationally [Internet]. 2002 [cited 2013 Dec 12]. Available from: http://www.homeopathic.com/Articles/Introduction_to_Homeopathy/The_Present_Status_of_Homeopathy_Internation.html
3. Wharton R, Lewith G. Complementary medicine and the general practitioner. Br Med J (Clin Res Ed). 1986;292(6534):1498-500.
4. Hughes EF, Jacobs PB, Berman BM. Complementary and alternative Medicine. In: McPhee SJ, Papadakis MA, Tierney LM, editors. Current Medical Diagnosis and Treatment 2007. 46th ed. New York, USA: McGraw-Hill Professional; 2007. p.1743-66.